

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4 Quæ, & quot sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

Q V A E S T . L X V I I I .

A D P R I M U M ergo dicendum, q̄ dona excedunt communem perfectionem virtutum, non quantum ad genus operum eo modo, quo consilia praecedunt precepta, sed quantum ad modum operandi, secundum quod mouetur homo ab altiori principio.

A D S E C U N D U M dicendū, q̄ p̄ virtutes theologicas, & morales nō ita p̄ficitur homo in ordine ad ultimū finē, quin semper indigat moueri quidā superiori instinctu Spiritus sancti, ratione iam dicitur.

A D T E R T U M dicendū, q̄ r̄oni humanae non sunt oia cognita, neque omnia possibilia, siue accipiantur ut perfecta p̄fectione naturali: siue accipiantur ut perfecta theologica virtutibus, vnde non potest quantum ad omnia repellere stultitiam, & alia huiusmodi, de quibus ibi sit mentio: sed ille, cuius scientia & potestati omnia subsunt, sua motione ab omni stultitia & ignorātia, & hebetudine, & duritia, & ceteris huiusmodi nos tutos reddit: & ideo dona Spiritus sancti, quae faciunt nos bene sequentes instinctum ipsius, dicuntur contra huiusmodi defectus dari.

A R T I C U L U S I I I .

V trum dona Spiritus sancti sunt habitus.

A D T E R T U M sic proceditur. Videtur, q̄ dona Spiritus sancti nō sint habitus. Habitū enim est qualitas in homine manens, est n. qualitas difficile mobilis, ut dicitur in prædicamentis: * sed proprium Christi est, q̄ dona Spiritus sancti in eo requiescant, vt dicitur Ia. 1. Et Ioan. 1. dicitur. Super quem videtis Spiritum descendētem, & manentem super eum, hic est qui baptizat. Quod exponens Greg. in 2. Mo. 41. post 42. dicit. In cunctis fidelibus Spiritus sanctus venit: sed in solo Mediatore semper singulariter permanet. ergo dona Spiritus sancti non sunt habitus.

¶ 2 Præt. Dona Spiritus sancti perficiunt hominem, secundum qd̄ agitur a Spiritu Dei, sicut dictū est: * sed inquantū homo agitur a Spiritu Dei, se habet quidammodo ut instrumentum respectu eius: non autē conuenit ut instrumentum perficiatur per habitū, sed principale agens, ergo dona Spiritus sancti non sunt habitus.

¶ 3 Præt. Sicut dona Spiritus sancti sunt ex inspiratione diuina, ita et donum prophetie: sed prophetia non est habitus: non enim Spiritus prophetie adest prophētis semper, vt Greg. dicit in Hom. Ezech. ergo neque etiam dona Spiritus sancti sunt habitus.

Aliquantum a principio & in morta. c. 41. SED CONTRA est, quod Dominus dicit discipulis de Spiritu sancto loquens, Ioan. 14. Apud vos manebit, & in vobis erit. Spiritus autem sanctus non est in hominibus absque donis eius: ergo dona eius manent in hominibus. ergo non solum sunt actus, vel passiones, sed etiam habitus permanentes.

R E S P O N . Dicendum, q̄ sicut dictū est, * dona sūt quidā perfectiones hominis, quibus disponitur ad hoc, q̄ homo bene sequatur instinctu Spiritus sancti. Manifestū ē aut̄ ex supradictis, * q̄ virtutes morales perficiunt vim appetitiā, fīm qd̄ participat aliquatenus rationē, inquantum. Sicut etiā moueri per imperium rationis. Hoc igitur modo dona Spiritus sancti se habent ad homines in comparatione ad Spiritum sanctum, sicut virtutes morales se habent ad vim appetitiā in comparatione ad rationē. Virtutes aut̄ morales habitus quidā sunt, quibus vires appetitiā disponuntur ad prompte obediēdū rationi: vnde & dona Spiritus sancti sunt quidam habitus, quibus hō perficiunt ad prompte obediēdū Spiritu sancto.

A R T I C . III .

A D P R I M U M ergo dicendū, q̄ Greg. * ibidem sicut dicens, q̄ in illis donis, sine quibus ad uitā perveniri non potest, Spiritus sanctus in electis omnibus semper manet: sed in aliis nō semper manet. Septem aut̄ dona sunt necessaria ad salutē, ut dictū est, vnde quād ad ea Spiritus sanctus semper manet in sanctis.

A D S E C U N D U M dicendū, q̄ r̄o illa procedit de instrumento cuius nō est agere, sed solum agere, tale autem instrumentum non est homo, sed sic agitur a Spiritu sancto, quod etiam agit in quantum est liber arbitrii: vnde indiget habitu.

A D T E R T U M dicendū, q̄ prophetia est de donis, quae sunt ad manifestationem Spiritus, non autē ad necessitatem salutis. unde non est simile.

A R T I C U L U S I V . Super Quidam 68. Articulū quartū.

V trum convenienter septem dona Spiritus sancti enumerantur.

A D Q U A R T U M sic proceditur.

A Videatur, quod inconvenienter septem dona Spiritus sancti enumerantur. In illa enim enumeratione ponuntur quatuor pertinentia ad virtutes intellectuales, scilicet sapientia, intellectus, scientia, & consilium, quod pertinet ad prudentiam: nihil autem ibi ponitur, quod pertinet ad artē, quae est quintavirtus intellectualis: similiter etiā ponitur aliquid pertinens ad iustitiam, scilicet pietas, & aliquid pertinens ad fortitudinem, scilicet fortitudinis donum. nihil autem ponitur ibi pertinens ad temperantiam. ergo insufficienter enumerantur dona.

¶ 2 Præt. Piatas est pars iustitiae: sed circa fortitudinem non ponitur aliqua pars eius, sed ipsa fortitudo. ergo non debuit poni pietas, sed ipsa iustitia.

¶ 3 Præt. Virtutes theologicae maxime ordinantur ad Deum. Cū ergo dona perficiant hominem secundum quod mouetur a Deo, videtur quod debuissent ponitalia dona pertinentia ad theologicas iustices.

¶ 4 Præt. Sicut Deus timefi, ita ēt amatur, & in ipsum aliquis sperat, & de eo delectatur: amor aut̄, spes, & delectatio sunt passiones cōdiuisae timori. ergo sic timor ponit donū, ita & alia tria debent poni dom.

¶ 5 Præt. Intellectui adiungitur sapientia, qua regit ipsum, fortitudini autem consilium, pietati uero facti: ergo & timori debuit addi aliquod donum distinctum, inconvenienter ergo septem dona Spiritus sancti enumerantur.

S E D I N C O N T R A R I V M est authoritas Scripturae Isaiae undecimo.

R E S P O N . Dicendum, q̄ sicut dictū est, * dona sūt quidā habitus perficiētes hominem ad hoc, q̄ p̄ficiuntur instinctu Spiritus sancti: sicut uirtutes morales perficiunt uires appetitiā ad obedientiam rationis. Sicut aut̄ uires appetitiā natae sunt moueti in imperio rationis: ita oēs uires humanae natae sunt moueti per instinctum Dei, sicut etiā superior potest: & ideo in oībus uiribus hominis, que possunt esse principia humanorum actuum, sicut sunt uirtutes, ita etiā sunt dona. In ratione, & in uiritate ratione autem est speculativa, & practica, & in utraque confusa.

Virtutum dona Spiritus sancti sunt connexa.

AD QUINTVM sic proceditur. Videtur quod dona non sunt connexa. Dicit enim Apostolus 1. ad Corinth. 12. Alii datur per Spiritum sermo sapientia, alii sermo scientiae secundum eundem Spiritum: sed sapientia, & scientia inter dona Spiritus sancti comprehenduntur. ergo dona Spiritus sancti tantur diuersis, & non connectuntur sibi inicem in eodem.

B¶ 2 Præt. Aug. dicit in 14. de Trinit. * quod scientia, non pollent fideles plurimi, quoniam polleant ipsa fidem fidem cōcomitare aliquod de donis, ad minus donum timoris, ergo videtur quod dona non sunt de necessitate connexa in uno, & eodem.

C¶ 3 Præt. Greg. in 1. Moral. f. dicit, quod minor est sapientia, si intellectu careat: & valde inutilis est intellectus, si ex sapientia non subsistat: vile est consilium, cui opus fortitudinis deest: & valde fortitudo destituitur, nisi per consilium fulciatur: nulla est scientia, si utilitatem pietatis non habet: & valde inutilis est pietas, si scientia discretionis careat: timor quoque ipsum si non has virtutes haberuerit, nullum opus bona actionis surgit: ex quibus videtur quod unum donum possit sine alio haberi, non ergo dona Spiritus sancti sunt connexa.

D SED CONTRA est, quod ibidem Grego premitit dicens. Illud in Iob filiorum coniuvio perscrutandum videtur, quod semetipsos inuicem pascent, per filios autem Iob, de quibus loquitur, significantur dona Spiritus sancti, ergo dona Spiritus sancti sunt connexa per hoc, quod seiuicem reficiunt.

RESON. Dicendum, quod huius questionis veritas de facili ex præmissis potest haberi. Dicitur * est enim supra, quod sicut vires appetituæ disponuntur per virtutes morales in cōparatione ad regimen rationis: ita omnes vires animæ disponuntur per dona in cōparatione ad Spiritum sanctum mouētem. Spiritus autem sanctus habitat in nobis per charitatē, fī illud R. 5. Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctū, qui datus est nobis, sicut & rō nostra perficitur per prudētiā. Vnde sicut virtutes morales connectuntur sibi inicem in prudētiā, ita dona Spiritus sancti connectuntur sibi inicem in charitate, ita scilicet qui charitatem habet, omnia dona Spiritus sancti habet, quorum nullum sine charitate haberi potest.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sapientia, & scientia uno modo possunt considerari, secundū quod sunt gratiæ gratis datae, prout scilicet aliquis abundat in tantum in cognitione rerum diuinarum, & humanaarum, ut possit etiam fideles instruere, & aduersarios confundere: & sic loquitur ibi Apostolus de sapientia, & scientia, vnde signanter fit mentio de sermone sapientia, & scientia. Alio modo possunt accipi prout sunt dona Spiritus sancti, & sic sapientia, & scientia nihil aliud sunt, quam quædam perfectiones humanae mentis, secundum quas disponuntur ad sequendū instinctum Spiritus sancti in cognitione diuinorum, uel humanorum, & sic patet quod huiusmodi dona sunt in omnibus habentibus charitatem.

E AD SECUNDVM dicendum, quod Augu. loquitur de scientia, exponens prædictam autoritatem Apostoli: vnde loquitur de scientia prædicto modo accepta, secundum quod est gratia gratis data: quod patet ex hoc, quod subdit. Aliud enim est scire tantummodo quid homo credere debeat propter adipiscendā vitā beatam, quam non nisi æterna est: aliud autem